JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XX. ZATURDAG den 7den APRIL 1832. N. 13

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

VENEZUELA.

Secretarie van Binnenlandsche Zaken.

Het Constitutioneel Congres van 1832 op den 31sten January jl. geinstalleerd en deszelfs instelling aan het uitvoerend bewind bekend gemaakt zynde, heeft Zyne Excellentie de Vice-President op den 1sten February daaropvolgende aan de Achtbare Kamers het volgende gerigt:

Achtbare Heeren Senateurs en Vertegenwoordigers!

Zyne Excellentie de President van den Staat door zynen verzwakten staat van gezondheid voor het oogenblik van de uitoefening der uitvoerende magt verwyderd zynde, bevind ik my aan het hoofd der administratie, terwyl de eer my te beurt valt om aan het Congres de aller opregtste gelukwensching en myne nederigste hulde met deszelfs instelling toe te wyden.

In het jaar 1831 vereenigde gy U, geëerde medeburgers, in omstandigheden die zwanger waren van belemmeringen en moeijelykheden; nogthans was uwe tegenwoordigheid nuttig en uwe beraadslagingen hebben op eene krachtige wyze bygedragen tot het geluk van het vaderland; zy, de medewerking der gewapende burgers en de algemeene vaderlandsliefde hebben den vrede gegrondvest, terwyl onder deszelfs weldadigen invloed het gebied der grondwet en de wetten door het geheele grondgebied van den staat gevestigd werd. Slechts in eene provincie lieten zich eenige bedekte aanvallen gevoelen om door dadelykheden de gronden van ons staatkundig beginsel te schokken; zy bepaalden zich echter eeniglyk in de samenzwering van wei[illegible] plaats had aan het hoofd van een kanton, hetwelk die kortdurende opschudding ondervond; dan, de drie voornaamste bewerkers van die beweging ontvingen, als de vruchten van hunne misdaad, de dood uit de handen van die gedwongene conscripten, met welker medewerking zy vermeenden het vaderland te onteêren en met bloed te drenken. De naburige kantonnen verleenden met gereedheid en vrywillig derzelver hulp om het krachteloos vuur te dempen, terwyl de aangrenzende provincien, als een nieuw en krachtig bewys van den afkeer van Venezuela tegen meerdere verstooringen en nieuwe onrustbewerkers, derzelver afkeuring tegen die gebeurtenis openlyk betuigden. De Venezuelanen en derzelver wenschen en begeerten vereenigd blyvende, zoo zullen de aanvallen van hen die geene rust genieten willen, steeds van weinig belang en vruchteloos zyn.

Het is thans, daar gy byeen gekomen zyt op een tydstip van rust en vrede, dat het Venezuelaansch volk zich voedt met de vleyendste hoop en het vertrouwen op het beleid en de wysheid van deszelfs uitgekozenen. De wetten uit den Venezuelaanschen wil voortgevloeid, zyn door het gebruik van drie jaren onderzocht geworden; dit tydverloop, hoezeer hetzelve kort was, heeft nogthans derzelver gebreken aangetoond en eenige veranderingen voor dezelve aangestipt. Er zyn voorwerpen waarover de Congressen van Columbia of niet beraadslaagd hebben, of welker wetten niet geheel en al met onze omstandig en plaatselykheden strooken, die mede de aandacht en beraadslagingen des Venezuelaanschen Congres vorderen.

Na verschrikkelyke en treurige tooneelen hebben gelukkige gevolgen de vaderlandslievende pogingen van onze buren en broeders van Nieuw-Grenada gekroond. Meesters van zich zelven en vry om over hun toekomstig lot te beslissen, bevinden zy zich op heden in de Conventie van Grenada vereenigd. De aller gewigtigste verrigting van die vergadering, waarvan wy op eene officiele wyze kennis dragen, is de fundamenteele wet te Bogota op den 17den November 1831 uitgegeven.—Die wet vormt van de provincien van het centrum van Columbia eenen onafhankelyken staat, onder de benaming van Nieuw Grenada; verklarende dat dien staat bereid is om met dien van Venezuela nieuwe verdragen van bondgenootschap en alle anderen die noodig mogten zyn, aantegaan, met dat beding dat geene afstanddoening van deszelfs souvereiniteit er onder begrepen wordt; zy verklaart als mede de gezindheid om met Venezuela te treden in die bepalingen van grondscheidingen en vereffeningen die vast gesteld moeten worden omtrent de regten, belangen en verbindtenissen die voor alle volken van Columbia algemeen zyn. Het gouvernement van Nieuw Grenada de vervulling dier wet bevorderende, heeft zich door middel van het Ministerie van Buitenlandsche Zaken aan de regering van Venezuela gerigt, om dezelve aantesporen ten einde een begin te maken met de bepaling der gemelde onderhandelingen.

Men kan voor geen der gevolmagtigden van de Venezuelaansche natie ontkennen hoe groot het nationaal belang is hetwelk deze kwestie in zich bevat. Zoolang die bepalingen vertraagd worden, zullen Venezuela, Nieuw Grenada en de Ecuador van geene bestendige soliditeit kunnen genieten, noch op een onbevlekt crediet kunnen rekenen; het publiek vertrouwen zal geen grond winnen, en onze onderlinge crediteuren zullen die uitstellingen en het verloop van tyd als uitgezochte middelen beschouwen waarmede wy de kwade trouw dekken. Het gouvernement zal aan de nationale vertegenwoordiging, door middel van het ministerie aan wien het behoort, de documenten betreffende deze zaak afleveren, en verhaast zich om van dezelve de beraadslagingen over dit groot onderwerp te vorderen.

Ons fundamenteel wetboek by de [illegible] van den Voorzitter de verpligting niet voegende om aan het Congres rekenschap te geven voor zich zelven van den staat der natie, van derzelver betrekkingen en van de veranderingen of verbeteringen die aan elken tak zouden kunnen gedaan worden, zoo zullen de Ministerien der Departementen dien pligt vervullen; het Congres zal in derzelver memoriën niet alleen kennis bekomen van al datgene hetwelk de regering ten tyde van deszelfs reces besloten heeft, maar ook tevens de berigten en genoegzame aanwyzingen om eenige der afgekondigde wetten te verbeteren, als mede om anderen uittegeven welker gebrek de partikuliere regten benadeeld en de vaardigheid der administratie in den weg staat.

Goede wetten zyn de zekerste steunpilaren van volks geluk; de opgedragene met het uitvoerend bewind wenscht vuriglyk dat de roem van dezelven ingesteld te hebben het erfdeel zyn mag van het Congres van 1832.

Achtbare medeburgers!

(geteekend) D. B. URBANEJA.

Caracas den 1sten February 1832.—het 3de jaar der wet en het 22ste der onafhankelykheid.

Voor gelykvormige afschrift,
(geteekend) NARVARTE.
Voor naauwkeurige vertaling,
De Consul der Nederlanden te Maracaibo,
EDW. BROOKE PENNY.

Vertaling van de inleiding der memorie van den Minister van Binnenlandsche Zaken van Venezuela, omtrent de zaken van zyn Departement, aan het Congres van 1832 gerigt.

"Heeren van den Senaat en der Kamer der Vertegenwoordigers!

"Terwyl ik U bekend maak met den staat der zaken van het Departement van Binnenlandsche Zaken, hetwelk korteling geleden aan my toevertrouwd is geworden, heb ik de voldoening U te berigten, dat na dat Venezuela, deszelfs rust in de oogenblikken van gevaar raadplegende, de banden ontbond die hetzelve met de andere deelen van Columbia vereenigd hielden, nog nimmer deszelfs nationale vertegenwoordiging met gelukkiger vooruitzigten vereenigd gezien heeft dan de tegenwoordige. De opschuddingen welke plaats hadden bedaard zynde door de afkondiging van de grondwet, zoo hebben de volken de noodige rust gehad om dezelve te doorgronden, en daarin het heiligste onderpand van hunne regten, het rigtsnoer hunner pligten en den steun hunner hoop gevonden hebbende, zoo hebben zy zich met zoo veel vastheid aan dezelve verbonden dat zy niet geaarzeld hebben om openlyk optetreden tegen die woelzieke geesten, die, door partikuliere belangen aangevoerd, getracht hebben hen van dat onschatbaar geluk te berooven. Het is dan ook door die reden dat men de grondwet door de geheele uitgestrektheid van den staat eerbiedigt en dat de wetten overal gehoorzaamd worden. Zelfs eenige door begoocheling misleid, die sedert de gelukkige instelling van het gemeenebest gezinde stelsel geweigerd hadden om zich aan de wetten van het gemeenebest te onderwerpen, en die, door hunne onkunde van de voordeelen die zy van dezelve te wachten hebben, in de wildernissen ronddoolden, aan borden gelyk die van alle staatkundige zamenleving onafhankelyk zyn, hebben nu derzelver afdwalingen ontdekt (*), en, op de edelmoedigheid van de regering vertrouwende, derzelver misstappen met opregtheid op de altaren des vaderlands afgezworen, aan hunne broeders den vreden kus gegeven, zich zelven met het Venezuelaansch huisgezin verbonden en zyn nu reeds nuttige leden der maatschappy.

De binnenlandsche vrede gevestigd zynde door de onoverwinnelyke kracht van het publiek gevoelen, hetwelk de staatkundige instellingen geestdriftiglyk omhelsd heeft, zoo verwachten de volken van uwe wysheid dat [illegible] wetten voorschryft die in staat zyn om de bron van welvaart te verspreiden, welke dit door de natuur begunstigd land en het zachtaardig karakter van deszelfs inwoners in zich bevatten. Het ministerie van Binnenlandsche aangelegenheden gaf aan het eerste grondwettig Congres verslag van den staat der onderscheidene takken der administratie tot deszelfs departement behoorende, en daar het Congres eeniglyk ten aanzien van eenigen veranderingen voorgeschreven heeft, zoo zal dit berigt gevoegd worden by de gebeurtenissen welke na die zittingen plaats gehad hebben, of die welke dringend eenige spoedige organisatiën vorderen.

Enz.

Voor naauwkeurige vertaling,
De Consul der Nederlanden te Maracaibo,
EDW. BROOKE PENNY.

(*) De hardnekkige en langdurende wederstand van *Cisneros* en zyne aanhangers tegen het Republikeinsche beginsel, en zyne onderwerping aan de tegenwoordige regering van Venezuela worden hiermede bedoeld.

BEKENDMAKING.

ALS daartoe geautoriseerd zynde, brengt de ondergeteekende Boekhouder Controlleur ter kennis van diegenen welke daarop mogen reflecteren, dat er op het eiland Bonaire Zout te bekomen is tegen een Gulden en vyf en twintig Centen voor het Vat.

Die gading hebben kunnen zich ter bekoming van nadere informatie vervoegen ten Kantore der Controlle van Financien.

J. PH. BOSCH.

Den 30sten Maart 1832.

Publieke Verkooping.

UIT krachte van des Weledelen Achtbaren Raad van Policie's besluit dd. 22 Maart 1832, gevolgd op een door den Weledelen Heer J. N. C. JUTTING gepresenteerd rekwest, zullen de ondergeteekenden op *zeer voordeelige voorwaarden* verkoopen: de Plantagie genaamd VALENTYN, by Publieke Opveiling, dewelke op Dingsdag den 17den April aanstaande, des morgens te tien ure, ter Weeskamer plaats zal hebben.

G. VOS Jz.
B. A. CANCRYN.

Den 30sten Maart 1832.

WY Directeur in Rade van Policie over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat de Concept-ampliatie op artikel 6 van het Reglement, houdende bepalingen tot regeling van den Burgerlÿken stand op het eiland Curaçao, gearresteerd den 26 April 1831 en tenzelven dage afgekondigd, dewelke door het Gemeente Bestuur aan ons Directeur in Rade voormeld ter executoir verklaring is aangeboden, en aldus luidt.

CONCEPT-ampliatie op artikel 6 van het Reglement, houdende bepalingen tot regeling van den Burgerlÿken stand op het eiland Curaçao, gearresteerd door den HoogEd. Gestrengen Heer Directeur ad-interim dezes en onderhoorige eilanden dd. 26sten April 1831 en tenzelfden dage afgekondigd.

Text van Art. 6.—"De getuigen, welke bÿ de acten van geboorte en overlÿden, overeenkomstig deze wet, vereischt worden en van het mannelÿk geslacht moeten zÿn, zullen door de belang hebbende partÿen worden gekozen en meerderjarig moeten zÿn."

Ampliatie.—Nogtans worden van deze algemeene bepaling uitgezonderd.

1. De aangiften van geboorte en gestorven in de buiten districten, wanneer de localiteit het verkrÿgen van twee getuigen, de bovenstaande hoedanigheden bezittende, bezwaarlÿk maakt, als kunnende de hulp ambtenaren van den Burgerlÿken stand in die gevallen, waarvan de beoordeeling aan hun wordt overgelaten, de inschrÿving van zoodanige acten van geboorte of overlÿden bewerkstelligen, met twee of zelf één getuige van het vrouwelÿke geslacht, mits dat daarvan aan den voet der acte worde melding gemaakt.

2. De acten van *overlÿden* in het stads district, voor zoo verre, namelÿk de aangiften ten deze overeenkomstig artikel 40 dezer wet geschieden, door de bloedverwanten of door den gene ten wiens huize het sterfgeval heeft plaats gehad, zullende zoodanige getuige of getuigen van het vrouwelÿke geslacht zÿnde, kunnen dienen en aangenomen worden.

Aldus gearresteerd in de Vergadering van het Gemeente Bestuur gehouden binnen het Huis der Gemeente op Curaçao den 7den Maart 1832.

THEOD. JUTTING.

Ter ordonnantie van hetzelve,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr, Sec.

Overeenkomstig het 46ste artikel van het Reglement op het Beleid van de Regering, het Justitie-wezen, den Handel en de Scheepvaart dezer kolonie, door ons Directeur in Rade voormeld, onder nadere goedkeuring van Zÿne Excellentie den Gouverneur Generaal ad-interim der Nederlandsche West-Indische Bezittingen is goedgekeurd en bÿ deze executoir verklaard wordt.

Gearresteerd op Curaçao den 22sten Maart 1832, het 19de jaar van Zÿner Majesteits Regering.

De Directeur in Rade voormeld,

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

In kennis van mÿ,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 23sten daaropvolgende.

(w. g. W. PRINCE, Sec.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 6den April 1832.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 18 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden EenOnce minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 6den April 1832.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand April zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

OPROEPING!

JAN HENDRIK GODFRIED EMAN en CATHARINA MARTIN, in kwaliteit als by overlyden van den Heer B. H. SCHULTZ overgeblevene Executeur en Executrice in den Boedel en Nalatenschap van wylen FRANCOISA BERGERAC, overleden te Aruba, roepen by deze al de genen die eenige pretentien tegen den gemelden Boedel mogten hebben, op dit eiland als mede op Aruba, om dezelve aan hen inteleveren, en verzoeken al de debiteuren aan voorzeiden Boedel met de betaling van hunne rekening binnen den tyd van vier weken voor te komen.

Curaçao den 6den April 1832.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—APRIL.

2. bark Trinidad, Hands, — Van de Kust
—— Drie Gebroeders, Flemming, — Aruba
golet Dorothea, De Lange, — dito
3. —— Abeona, Evertsz, — Bonaire
4. —— Gran Maria, Sicard, — Maracaybo
6. brik Aurora, Champion, — New York

UITGEKLAARD—MAART.

31. golet Merced, Acosta,
—— Maria Francisca, Ramires,

APRIL.

2. bark Trinidad, Hands,
3. golet Iliët, Jones,
—— Dorothea, De Lange,
bark Twee Vrienden, Boom,
golet Valenciana, Rito,
4. —— Susan & Phebe, Baker,
5. bark Drie Gebroeders, Flemming,
boot Celis, Berger,
6. faluca Carmen, Anderson,
golet Abeona, Evertsz,

Vertrokken op Woensdag den 28 jongstleden, naar Suriname, Z. M. Brik de COURIER, gekommandeerd door den kapitein luitenant VAN DER STRATEN.

Aangekomen op verleden Dingsdag den 3den dezer, laatst van Puerto Cabello, Z. B. M. Korvet SAPPHIRE, gekommandeerd door den Hoog Welgeboren Heer WILLIAM WELLESLEY. Na het ten anker komen deed de SAPPHIRE een saluut, hetwelk van het Fort Amsterdam behoorlÿk is beantwoord geworden.

Gisteren met de aankomst van de Amerikaansche brik AURORA, kapitein Champion, hebben wÿ Nieuw-Yorksche Nieuwspapieren ontvangen tot de dagteekening van den 20sten Maart. De in deze Couranten vervatte Europische berigten, loopen tot omtrent het midden van February, doch behelzen niets belangrÿks.

Wÿ vernemen dat er alhier brieven van Europa zÿn ontvangen tot de dagteekening van den 17den February, vermeldende dat de Keizer van Rusland alle zÿne pogingen aanwendt, om de zaak tusschen Holland en Belgie op eene minnelÿke wÿze te doen afloopen, en den Koning van Holland zoekt te bewegen de 24 artikels van scheiding aantenemen.

In het laatste nummer van dit weekblad hebben wÿ melding gemaakt der bekrachtiging door Engeland en Frankrÿk van het traktaat gesloten tusschen de vÿf mogendheden, vereenigd in het kongres te Londen en den koning Leopold. Wÿ deelen thans mede alleen den inhoud van het dispositief dezer bekrachtiging, zÿnde het traktaat zelve aan de lezers reeds genoegzaam bekend.

Koning Lodewÿk Philip zegt:—

"Wÿ, goedgekeurd hebbende den inhoud van gemeld traktaat in al deszelfs bepalingen, verklaren, zoo voor ons als voor onze erfgenamen en opvolgers, dat hetzelve aangenomen, goedgekeurd, bekrachtigd, bevestigd en met onze hand geteekend is, gelÿk wÿ bÿ deze hetzelve aannemen, goedkeuren, bekrachtigen en bevestigen; beloovende op de trouw en de eer van eenen koning ons aan hetzelve te houden en hetzelve in de strikste wÿze zonder de minste schending te doen naleven, en niet toetelaten dat deszelfs bepalingen, het zÿ regtstreeks of middelÿk, op eenige hoe ook genaamde wÿze geschonden worden. Tot naarkoming waarvan enz."

Koning Willem de Vierde:

"Het voorengemelde traktaat gezien en overwogen hebbende, hebben wÿ hetzelve in al deszelfs deelen en bepalingen goedgekeurd, aangenomen en bevestigd, gelÿk wÿ het bÿ deze, zoo voor ons als onze erfgenamen en opvolgers goedkeuren, aannemen, bevestigen en bekrachtigen. Wÿ verbinden ons en belooven op ons koninklÿk woord dat wÿ opregtelÿk en getrouwelÿk zullen uitvoeren en in acht nemen al en de een legelÿk van de bepalingen daarin vervat en uitgedrukt; en dat wÿ nimmer zullen toelaten, zoo ver wÿ in staat megen zÿn zulks voortekomen, dat dezelven op eenige hoe ook genaamde wÿze, geschonden of ingekort worde. Ter naarkoming waarvan enz."

De door de Conferentie nieuw gebakken koning Leopold heeft ook met de Ooms meê gedaan en gezegd:—

"Wÿ keuren de bovengemelde overeenkomst in alle derzelver deelen goed en wÿ verklaren, dat dezelve door ons aangenomen, bekrachtigd en bevestigd is; en wÿ belooven op de goede trouw van eenen koning, dat dezelve naar derzelver vorm en inhoud zal worden uitgevoerd en nageleefd, zonder de minste schending aan onze zÿde en dat wÿ niet zullen toelaten dat dezelve op eenige wÿze hoe ook genaamd het zÿ middelÿk of regtstreeks geschonden worde. Ter naarkoming waarvan enz."

Verdere uittreksels uit Amerikaansche Nieuwspapieren.

HOLLAND.—De tegenwoordige omstandigheden in Holland en Belgie zouden in andere tÿden als niets beduidend zÿn aangemerkt geworden, doch beschouwd als het volksgevoelen aan den dag leggende, dan zÿn zÿ van groot gewigt.

Een zeer aanzienlÿk koopman van Londen, onlangs van Holland aangekomen, heeft ons het volgende medegedeeld, hetwelk zeer veel met het door ons van deze zaak gevormd denkbeeld overeenstemt — Deze Heer verhaalde dat hÿ in den Haag een aanzienlÿk bejaard man voor de deur van s'konings schatkamer had zien schilderen. Door nieuwsgierigheid gedreven, vernam hÿ bÿ den heer David Roquay, privaat schatmeester van Zÿne Majesteit, dat de schildwacht een oud Baron van zestig jaren ouderdom was, en een edelman van vele goederen, bezittende dertig duizend guldens jaarlÿksch inkomen; en zoo zÿn post te middernacht bepaald ware, hÿ met de zelfde bereidwilligheid zoude gestaan hebben. De Londensche koopman verhaalde verder dat hÿ op een groot gastmaal te Amsterdam drie jongelingen van de eerste huizen (een was de zoon van den Minister Roël) aangetroffen had, die juist met verlof voor een korten tÿd van het leger waren terug gekeerd, zÿ waren vol geestdrift en dienden vrÿwillig als gemeen soldaat bÿ het leger.

Bÿ diezelfde gelegenheid werd over tafel van het volgende voorval gesproken:— Een matroos kwam van eene lange Oost-Indische reis van Batavia en de Molukken terug, ging regtstreeks naar het Bureau van rekrutering, deed aanbod van al zÿne te goed hebbende gagien en liet zich indeelen om, gedurende den oorlog, zonder eenige betaling, vrÿwillig te dienen. Hÿ eischtte niets anders als eene kleine som gelds tot het aankoopen van winterkleeding en gaf een order op zÿne betaalmeester voor het volle bedrag zÿner verdiende gagien.

Wanneer zoodanige geest een volk bezielt, dan is het niet te verwonderen dat de Koning der Nederlanden standvastig blÿft op hetgeen hÿ beschouwt met de belangens van zÿn land en met zÿne eer te strooken en weigert de 24 artikelen aantenemen.

De Juwelen van de Princes van Oranje.— Een brief van den Heer Raymond, gedagteekend 'sGravenhage den 22sten January 1832 luidt:—"Het is met groot genoegen dat ik U moet melden wegens het welgelukken van mÿne pogingen om het overschot der juwelen van de Princes van Oranje, hetwelk Carrara te Brussel ver-

scholen hield, te ontdekken. Drie maanden lang was ik aanhoudend bezig in dezen duren en gevaarvollen pligt. Het was gevaarvol om dat ik over en weder midden door een leger van 40,000 man moest doortrekken. Ik kan al de byzonderheden niet melden; genoeg zy te weten dat ik persoonlyk de juwelen in handen van de Princes van Oranje, in tegenwoordigheid van de gansche koninklyke familie, geleverd heb. De waarde van deze juwelen is zeer groot enz."

BELGIE.—De generaal, die over het leger en de vestingen van Vlaanderen bevel voert, heeft eene ordonnantie in de stad Gend afgevaardigd, om te verbieden dat er zonder zyne toestemming geen geschrift of dagblad in het licht verschyne. In de *Le Belge, l'Emancipation* en *Le Courier Belge* komen er vele artikelen voor over dit besluit, hetwelk zy verklaren te zyn eene geweldige ontheiliging van de konstitutie.—In de zitting der kamer van den 20 Jan. vroeg de Heer Gendebien eene uitlegging over dit onderwerp, doch aangezien de minister van oorlog geen berigt er van had ontvangen, bleef zyne vraag onbeantwoord.

Brussel, Jan. 29.—De Generaal Belliard kreeg gisteren middag, door het park wandelende, een aanval van beroerte; hy werd naar 's Konings paleis en naderhand in zyn hotel gedragen, alwaar hy te 3 ure overleed.

Londen, Jan. 17.—Wy hebben zoo even vernomen dat een postbode die tegen den avond van den 15den te Parys was aangekomen, tyding mede gebragt heeft, dat het kabinet van St. Petersburgh na vele dagen woordenwisseling, stellig besloten heeft het traktaat hetwelk door de Conferentie was opgesteld ten minste zoo als hetzelve thans is, niet aan te nemen. Het Oostenrykschc kabinet heeft op dezelfde wyze gehandeld zonder zelfs uitstel te vragen. Het schynt dus dat er geene hoop meer te koesteren is, dat de uitwisseling van de bekrachtigingen geschieden zal, en indien het traktaat aangenomen worde, zou het slechts wezen nadat aan hetzelve gewigtige wyzingen zullen zyn gedaan. Men meldde gisteren dat het hof van Pruissen voornemen is hetzelve voorwaardelyk te bekrachtigen en deze voorwaarde is, dat de bekrachtiging niet zal worden uitgewisseld dan met die der twee andere mogendheden, zoodat men gevolgelyk veronderstelt dat de toestemming van Pruissen vruchteloos zal zyn, indien de beide hoven hunne bekrachtiging weigeren.

Jan. 24.—De pakket brengt brieven uit Antwerpen tot den 20sten. Men maakte in deze stad als ook te Brussel groote oorlogs toerustingen. Te Brussel zyn de posten drie maal verdubbeld geworden en gedurende den ganschen nacht doorloopen eenige afdeelingen soldaten de stad, voorzien met kanonnen.

Men bemerkt uit de *London Observer* van den 22sten dat men nog geene zekere tyding van Holland ten opzigte van het traktaat heeft; echter moet de Koning op den 31eene uitspraak doen, welke met angstvalligheid verbeidt wordt. De *Courier* houdt nog staande dat de keizers van Rusland en Oostenryk, Leopold niet zullen erkennen noch hunne goedkeuring aan het traktaat geven. De *Globe* en de *Times* verzekeren ons het tegenovergestelde, nog veertien dagen en, deze tegenstrydige beweringen zullen voor de wezenlykheid plaats maken.

FRANKRYK.—*Expeditie tegen Portugal.*—*Parys, Jan.* 21.—De Portugezen die zich by het expeditie leger te Belle Isle moeten vervoegen, verlaten heden deze stad. De afzetting van den Generaal Saldanha over het leger dat hem was toevertrouwd heeft eenige ontevredenheid onder de vaderlanders veroorzaakt. Een ander wel bekend persoon genaamd Pizarro heeft geene aanstelling kunnen bekomen, en er werd hem bovendien gewaarschouwd dat hy vervolgd zal worden, ingeval men hem op het grondgebied dat aan Donna Maria gehoorzaamt, mogt aantreffen, omdat hy door zyne geschriften getracht heeft tweedragt onder de troepen te doen ontstaan.

Eene Fransche schoener naar St. Michiel bestemd en aan boord hebbende de Marquizin van Palmella met haar gevolg, is door tegenwinden genoodzaakt geworden in deze haven te ankeren; van deze hebben wy vernomen, dat Don Pedro en zyn eskader zich den 21sten te Brest moeten zeilvaardig maken om naar Terceira te stevenen, doch uit brieven die wy dezen morgen van Parys ontvangen, lezen wy dat het vertrek van Don Pedro om zich by zyn eskader te vervoegen tot den 15den uitgesteld is. Deze vertraging wordt toegeschreven aan zyn verlangen om een prachtig feest by te wenen, hetwelk de Heer Cassimir Perrier besloten had ter zyne eere te geven, en op dien dag bepaald was.

Don Pedro bereidt zich naar Belle Isle te vertrekken ten einde het opperbevel over zyne land en zeemagt te aanvaarden. Hy heeft voorzorg genomen tegen alles wat er nog gebeuren kan, en het testament door de Ex-Keizer gemaakt, waarin hy over alle zyne eigendommen die aanmerkelyk zyn, en in domeinen, diamanten en specien bestaan, beschikt; intusschen twyfelt hy niet aan een gelukkig gevolg. Gedurende zyn verblyf te Parys heeft hy eene strenge zuinigheid in acht genomen, zoo dat zyne uitgaven naauwelyks die van een' eener ryken particulier te boven gegaan zyn.

Men schryft ons uit Toulon den 10den January het volgende:—Een Russisch schip is gisteren op onze reede geankerd, deszelfs kapitien heeft binnen korten tyd daarna eene byeenkomst met den Konsul van den Keizer van Rusland die hier zyn verblyf houdt, gehad, en heeft hem depêches overgegeven om dadelyk aan den Russischen Ambassadeur te Parys te verzenden, zy zyn buiten twyfel van groot aanbelang, want er werd naar men zegt, bevel gegeven om ze door een getrouwen bode aan den Heer Pozzo di Borgo te laten bezorgen. De zeelieden van dit schip hebben ook tyding gegeven dat het Russische eskader zich van de Levant heeft verwyderd om zich naar de Taag te rigten ten einde de expeditie van den Keizer Don Pedro tegen Don Miguel te doen mislukken.

SPANJE.—Uit een' brief van Madrid van den 10den January leest men, dat er na eene raadsvergadering van Ministers order gegeven is aan de militaire kommandanten van de noordelyke provincien om slechts troepen, die voor de garnizoenen noodzakelyk zyn, te houden, en de andere naar Galicie en Estramadure te zenden. Er is ook een bevel naar Pampeluna gezonden om er twee regementen uittekiezen die zich dan naar Galicie moeten begeven.—Het doel dezer beweging is, om op de grenzen van Portugal sterke afdeelingen te vormen, en ingeval van eene landing door de troepen van Don Pedro in Portugal, dat ryk te kunnen binnen trekken, want in weerwil van de kabinetten van Londen en van Parys, heeft de koning besloten Don Miguel te ondersteunen.

ITALIE.—De berigten uit Italie zyn tot den 24sten January. De Generaal Grabowski, opperbevelhebber van het Oostenryksche leger, heeft aanschryving van den kolonel Barbiere ontvangen, waarin de kolonel de hulpe van het Oostenryksche leger inroept om den intogt van de Pausselyke troepen in Bologne, welke plaats door een magtig korps patriotten verdedigd wordt, te begunstigen. De gansche schuttery was naar Bologne terug getrokken.

Men zegt dat Prins Metternich, in de laatste veertien dagen eene diplomatische nota aan het Fransche gouvernement heeft ingezonden, verklarende dat toen Oostenryk zich met de aangelegenheden van Italie bemoeid had, zulks niet geschied was met inzigt om overwinningen te behalen, maar alleenlyk uit een bevredigend gevoel, en dat gevoel heeft hem andermaal doen tusschen komen in de zaken van Romania.

Milaan, Jan. 8.—Wanneer men den staat der finantien van den Paus in aanmerking neemt, dan schynt het voor hem onmogelyk te zyn om Oostenryk de onkosten van een tweede inval weder te betalen, anders zal hy aan dit ryk Ferrare tot schadeloosstelling moeten afstaan. De stad Ferrare met deszelfs bondsregt zal met Lombardien vereenigd worden; het overschot van dit grondgebied zou het onderwerp wezen van eene uitwisseling, die sedert langen tyd met het Hertogdom van Modena ontworpen was, van welke Oostenryk Gustalla en Mirandole zal nemen. Men schat de troepen welke Oostenryk thans in Italie onderhoudt op 70,000 man.

Parys, Jan. 21.—De Oostenryksche troepen omringen de Romeinsche provintien en dreigen dezelve te overweldigen, zoo de inwoners zich niet aan het gezag van den Heiligen Stoel onderwerpen.

Men schryft uit Rome den 1sten Jan.: Mevrouw Lœtitia Bonaparte heeft op den 30sten December een postbode van den Hertog van Reichstadt ontvangen. Men veronderstelt dat dezelve betrekking heeft over het huwelyk van dezen hertog met de aarts-hertogin van Oostenryk. Men voegt er by dat Mevrouw Bonaparte aan haar kleinzoon een gedeelte van haar erfregt zal geven welke zy hem by testament bestemd heeft. Verscheidene geestelyke corporatien zoeken door vrome erfgiften ten hunne gunst, de erfenis te verminderen welke deze dame aan bare kinderen laat. De Kardinaal Fesch blyft alleen by zyne zuster, welker zonen van Rome verwyderd zyn.

RUSLAND.—*Parys, Jan.* 17.—Wy hebben dikwyls doen opmerken den toestand in denwelken de Keizer Nicolaas geplaatst is ten opzigte van den Russischen adel, aan wien hy groote opofferingen gevraagd en die weder van hem groote consessies geeischt heeft.

Er is eene Ukase (de eerste) verschenen welker uitwerksel is, zyne regten van verkiezing te vergrooten en uit te breiden.—De Russische adel verkiest alle administrative en regterlyke ambtenaren, zelfs den post van groot maarschalk van het ryk. De Keizer spreekt van dit magtig korps in de vleijendste termen van achting en lof. Men moet hierop aanmerken dat Nicolaas den adel schynt te believen, ten einde hy denzelven ondersteuning in zyne ontwerpen te vinden.

POLEN.—*Neuremburg, Jan.* 26.—De naar Siberië verbannen Polen zyn in drie klassen verdeeld. In de eerste klasse zyn degenen welke deel genomen hebben in den eersten opstand van den 29sten November 1830. Deze worden naar Nertschisk gezonden, waar zy in de mynen moeten werken. De tweede klasse zyn veroordeeld om Sabels in de noordelyke provintien optejagen. De derde klasse, waaronder zich vele officieren van hoogen rang bevinden, zyn geplaatst onder het opzigt der politie te Tobolsk en de ommestreken, zonder eenig ander bedwang. Men zegt dat Prins Badziwil en eenige andere aanzienlyke Polen, zich gedurende eenige jaren te Astrakan en de zuiderlyke provintien van het ryk moeten ontbouden, tot dat de aangelegenheden van Polen gansch zullen geregeld zyn. De eigendommen van al de officieren die van de amnestie geen gebruik hebben willen maken, zyn door het provisioneele gouvernement gesequestreerd—Hunne kinderen worden naar de kadetten school te Riga gezonden, van waar zy in het vervolg van tyd by het leger als gemeen soldaat zullen ingedeeld worden.

BRAZILIE.—De jongste berigten uit Rio Janeiro vermelden van vele onlusten over het gansche land ontstaan voornamelyk wegens gebrek aan vertrouwen in het gouvernement, waaraan zoowel de binnen als de buitenlandsche handel geheel verloopt.—Het vertrek van Don Pedro wordt bejammerd zelfs door degenen die zyn afstand van den troon het meest bewerkt hebben. Het regentschap is by het volk niet bemind; sedert het vertrek van Don Pedro zyn de inkomsten van den staat met 47 pct. verminderd, en de gehevene lasten om de onkosten der op de rivier de la Plata prys gemaakte vaartuigen goed te maken, zyn een ontwerp van algemeen geklag. Vele der zwarte troepen zyn naar Fernando de Nowhna gezonden en de garnizoen dienst wordt door de winkeliers en de schuttery gedaan. Te Rio geloofde men algemeen dat de noorderlyke provintien zich van het gouvernement zullen afscheiden.

AARDBEVING.—*Valparaiso, Dec.* 7 1831.—Gedurende de jongstverloopene week hebben wy verscheidene schokken van aardbeving ondervonden, waarvan er een zeer sterk was. Uit Peru zyn gisteren berigten ontvangen dat Auen, eene zee stad ten westen geheel door de aardbeving vernield was; niet een huis bleef er staan. Taera, eene stad in de binnen landen, was ook zeer gehavend.

NEW YORK, MARCH 12.

CONSPIRACY IN PARIS.

(*From the Constitutionnel of Friday.*)

We have had another attempt, as criminal as impotent, against the Monarchy of July. The following are the particulars regarding it, which we have collected with care:—

Some individuals came, a few days ago to breakfast at a *Traiteur's* of the *Rue des prouvaires*, and asked him if he could undertake to supply a repast for 200 persons? He refused on account of his want of room. However, the same persons returned yesterday (the 1st February) at seven o'clock in the evening, and announced to the *Traiteur* that they would bring the same day a numerous party for supper; they overcame the fresh difficulties that were started, by depositing an earnest for the cost of the entertainment, and even *for the value of the silver plate.*

Towards ten o'clock in the evening, the *Salon* of the *Restaurant* was filled with about 100 persons, several of whom had a figure and dress more than equivocal. However, the repast terminated tranquilly; there was no allusion to politics, but the company had the air of having something on their minds. At midnight a quantity of arms of all sorts were introduced into the house, and immediately distributed; it is even said that the pistols and fusils were loaded without any concealment.

The authorities, for some days in possession of information, had taken all measures of precaution necessary for the seizure of the perturbators before the execution of their projects. The Chief of the Municipal Police, accompanied a detachment of the municipal guards, and a city officer, repaired to the house of the *Restaurant* of the *Rue des Pouvaires,* where the police knew that the heads of the movement, which they had watched, were assembled. M. Carlier sent to them a city officer to summon them to surrender. Poucelet answered by the discharge of a pistol, which took effect on the head of the officer (he has just expired.) They then dashed into the room where the murderer was taken with all the band. They seized the list of conspirators, arms af all sorts, money, the keys of the Louvre; &c.

In the attack and defence there were several wounded; a man was also killed on the side of the conspirators.

At the same moment it became known that an assemblage of from 3 to 400 men was forming at the Bastile. A strong detachment repaired thither, and effected the arrest of about 40 individuals, who where conducted to the neighbouring post. They where instantly directed towards the Prefecture by two Commissaries of Police, with the pistols, the poinards, and the money of which they were the bearers. One of these individuals had on him a sum of more than 600 francs. It is said that M. Courteille, the son of a superannuated Commissary of Police, and *ex-employé* of the Prefecture of Police under M. Mangin, and a half-pay gendarme of Paris, are among the number of persons arrested in this assemblage. At this place several individuals were wounded.

At the same time, between 2 and 3 o'clock in the morning, information was received of an assemblage at at theObservatory. A numerous division of city officers dressed in common clothes; repaired to this point, under the command of peace officer Vincent, and fell in, about the Rue d'Enfer, with a group of individuals, who retreated in disorder, and who were deceived by the dress of the officers. The following conversation took place between the peace officer and the apparent chief of the band:

"Do you belong to us? Undoubtedly, replied the peace officer. The countersign? Honour! Country! Where are you going? We are surrounded; there are cavalry there. Come with us, then, said the peace officer, we will conduct you."

The peace officer conducted these individuals to the Palace St. Michel, where a sufficient reinforcement appeared to secure them,

The police, foreseeing that communications would take place between the conspirators of both sides of the Seine by the Pont-Neuf, and that the fugitives of both sides would pass by this important point, stationed there a strong picquet with peace and city officers. Orders were given to stop the carriages passing the bridge, and to search them. These orders produced the best results, More than 50 individuals with fire-arms, poinards, lint, and gold, were seized.

There three shots were fired at the public force. A conspirator was killied, several were wounded. Among the latter is mentioned the valet-de-chambre of M. Delavau, Ex-prefect of Police. He had on him linen for dressing wounds.

At a quarter past 2 o'clock a patrol of 8 voltiguers of the 1st batt. 11th legion, commanded by M. Legrand, corporal, passing by the Croix-Rouge, perceived at the entrance of the Rue-du-Four a group of individuals, towards which was approaching a patrol of the line of the Post of the Abbey, when at the same moment they heard the cry of "To Arms!" in the Rue du Dragon. Having repaired thither, together with the line, the found the Sieur Kersausie struggling with two police agents, who had arrested him, and who threatened to fire on them with two pocket pistols which he had on him, and of which one was armed (*armé*)

The Sieur Kersausie, on whose petition a report was read some days ago to the Chamber of Deputies, was accompanied by several other individuals, who had advanced some towards the entrance of the Rue du Four, the others towards the Rue du Grenelle, and who all took flight when the soldiers appeared in the Rue du Dragon. The Sieur Kersausie called him self a half-pay captain of cavalry. He was conducted to the Post of the Abbey.

It is said that the arrests exceeded the number of a hundred. The authorities have possession of many individuals of rank, documents seized on them, arms, ammunition, considerable sums of money, and all that is necessary to the manifestation of the truth respecting the authors of the conspiracy and its object.

Among the persons arrested, is, it is said, a nephew of M. Mangin. An Evening Journal mentions also M. Delaunay, Treasurer of the Society of the friends of the People, and the Menton d'Argent of the Company Lacroix. It is announced also that the door keeper of the Louvre has been arrested, on the charge of having delivered the keys of the Louvre.

An Honorable member of the Chamber of Deputies, M. D. G. N., had been cautioned some days ago to be on his guard, as an attempt was to be made on his life, for having been one of the *Two Hundred and Twenty-One*. These recommendations were renewed yesterday evening (Feb. 1), by a man to whom M. D. G. N. had rendered some pecuniary services, and who offered to repay him with money received for forming one of the plot.

It is said that false patrols of National Guards were to disarm the posts, and seize them, but this projects was frustrated by an order of the staff, received at eleven o'clock in the evening, enjoining those in command of the posts of the National Guard to give pass words to their men, and to allow no patrols to go out:

It appears that divers circumstances had for several days put the police on the track of this infamous conspiracy. Several of the Old Guards du Corps, arrived at Paris. Whilst in a popular society a mould was made of the mask of Robespierre, there were distributed in several quarters of Paris, casts representing this personage of terrible memory; there were also distributed medals with the effigy of Henry V., white and red labels against Louis Philip and his family; they were thrown into the guard rooms, where the soldiers of the line and the National Guards tore them with indignation.

For several days too, individuals whose opinions were known had been heard in coffee houses to announce a mouvement towards the end of the mouth; and other individuals of different opinions were heard to say to them.—"You think that we will draw the chesnuts out of the fire that you may eat them; we will rather cut your throats."

In short, it was mentioned as a certainty about the Chamber of deputies, that there had been seized an act af association between the Carlists and Republicans.— The following, it is said, are the bases:—

"To unite for the sake of overturning what exists, to convoke the Primary Assemblies, and to refer to their decision the mode of government to be adopted."

These details; read with a loud voice in the Salle de Conferences, excited the strongest indignation in the Deputies, and France will have the same feeling. It is time that the true friends of the country should closely unite to repress factions, and to secure the triumph of the Revolution of July, 1830, such as France has made it, and such as France understand it. The government of July ought to place itself boldly in the defence of the National interests, and it will easily triumph over madness, the impotence of which is every day betrayed by excesses at once odious and ridiculous.

We have no need to say that the public tranquility is re-established, for it has never been compromised.— These insolated attempts, without echo in the mass of the nation, are, from their results, as insignificant as the authors are guilly.

Every one asked this evening in Paris who were the authors of this new conspiracy? Are they Carlists?— Are they Republicans? Is it not the result of that monstrous alliance of Carlists and Republicans, to which we have already draw attention, and to which we shall still draw attention, in spite of denials, which we do not credit, because facts present themselves in abundance to give the lie to them?

To all these questions justice will, no doubt, answer with certainty; and we cannot urge too much on the magistrates an investigation into this affair of the most active and complete kind, that the whole truth may be known.

The Journal des Debats says, that "nearly two hundred individuals are arrested. They form, it is said, a mixture of all parties—Carlists, Bonapartists, and Republicans, but, as far as we can believe, the grautest number to the Carlist party." The same paper adds, that the public tranquillity was not disturbed a single instant; the funds rose, and these restaurant, street, and Boulevard conspirators have, at most, excited pity."

"The Quotodienne says, "The population of Paris has learned only this morning that a conspiracy had been discovered in the course of the night. The most contradictory rumors are in circulation."

VARIETIES.

Swing Unmasked, or the Causes of Rural Incen diarism. By E. G. Wakefield, Esq. London: 1832.

From the several portraits in this pamphlet, sketched for the purpose of illustrating the facts and arguments adduced by the writer, we select the following:

AN ENGLISH PEASANT.

What is that defective being, with calfless legs and stooping shoulders, weak in body and mind, inert, pusillanimous, and stupid, whose premature wrinkles and furtive glance tell of misery and degradation? That is an English peasant or pauper; for the words are synonymous. His sire was a pauper, and his mother's milk wanted nourishment. From infancy his food has been bad as well as insufficient; and he now feels the pains of unsatisfied hunger nearly whenever he is awake.— But half-clothed, and never supplied with more warmth than suffices to cook his scanty meals, cold and wet come to him, and stay by him, with the weather. He is married, of course; for to this he would have been driven by the poor laws, even if he had been, as he never was, sufficiently comfortable and prudent to dread the burden of a family. But though instinct and the overseer have given him a wife, he has not tasted the highest joys of husband and father. His partner and his little ones being, like himself, often hungry, seldom warm, sometimes sick without aid, and always sorrowful without hope, are greedy, selfish, and vexing; so, to use his own expression, he "hates the sight of them," and resorts to his hovel only because a hedge affords less shelter from the wind and rain. Compelled by parish law to support his family, which means to join them in consuming an allowance from the parish, he frequently conspires with his wife to get that allowance increased, or prevent its being diminished. This brings begging, trickery, and quarrelling; and ends in settled craft.— Though he have the inclination, he wants the courage to become, like more energetic men of his class, a poacher or smuggler on a large scale; but he pilfers occasionally, and teaches his children to lie and steal.— His subdued and slavish manner towards his great neigbbours shows that they treat him with suspicion and harshness. Consequently, he at once dreads and hates them; but he will never harm them by violent means.— Too degraded to be desperate, he is only thoroughly depraved. His miserable career will be short: rheumatism and asthma are conducting him to the workhouse, where he will breathe his last without one pleasant recollection, and so make room for another wretch who may live and die in the same way.

THE ARISTOCRACY.

Speaking generally, since all rules have exceptions, the privileged classes of our rural districts take infinite pains to be abhorred by their poorest neighbours. They inclose commons. They stop footpaths. They walk in their parks. They set spring-guns and man-traps.— They spend on the keep of high bred-dogs what would support half as many children, and yet persecute a labouring man for owning one friend in his cur. They make rates of wages, elaborately calculating the minimum of food that will keep together the soul and body of a clodhopper. They breed game in profusion for their own amusement, and having thus tempted the poor man to knock down a hare for his pot, they send him to the treadmill, or the antipodes, for that inexpiable offence. They build jails and fill them. They make new crimes and new punishments for the poor. They interfere with the marriages of the poor, compelling some, and forbidding others to come together. They shut up paupers in workhouses, separating husband and wife, in pounds by day, and wards by night. They harness poor men to carts. They superintend alehouses, decry skittles, deprecate beer-shops, meddle with fairs, and otherwise curtail the already narrow amusements of the poor. Even in church, where some of them solemnly preach that all are equal, they sit on cushions, in pews, boarded, matted, and sheltered by curtains from the wind and the vulgar gaze, whilst the lower order must put up with a bare bench on a stone floor, which is good enough for them. Every where they are ostentatious in the display of wealth and enjoyment; whilst in their intercouse with the poor they are suspicious, quick taking offence, vindictive when displeased, haughty, overbearing, tyrannical, and wolfish; as it seems in the nature of man to be towards such of his fellows as, like sheep, are without the power to resist.

STATE OF THE COUNTRY.

Increace of Poor Rates.—The last returns to the House of Commons that have been published, state the amount of Poor Rates collected in England and Wales, within the year to have been 8,111,422*l.* being an increase of 8 percent on the previous year.

The gaols and workhouses of the metropolis are unfortunately full to overflowing! there are upwards of 1,300 prisoners in Coldbath-fields bridewell alone.

Amongst many miserable proofs of deep distress afforded by the provincial papers, we quote the following lamentable summary from an elaborate paper in the *Carlisle Journal.* "We have within a fraction of 2000 persons—nearly one-ninth part of the entire population of the city—the greater portion of whom, be it remembered, are in employment—dragging on a miserable existence upon a sum amounting in the average to less than 1s. per week, that is to say, on less than 2d. per day.— This sum includes not only the earnings of the poor people themselves, but the amount of parish relief which is given to them. In one district, there are living 624 individuals whose average weekly income amounts to less that 10d. each! Out of this pittance they have to pay for house-rent, for coals, candles, and clothing. But what do we say? How can such luxuries be bought with such sums?—when some slight deduction is made for these things, how, in the name of God, is life to be preserved by the remainder? This, we have said, is the condition of one-ninth part of the population of Carlisle. There probably never was a period when every branch of trade, laboured under such a serious depression as at the present moment; and, unless something be done to avert this, the most ruinous consequences must speedily ensue.

Mr. Oastler, one of the speakers at meetings held last Monday and Tuesday, at Huddersfield and Bradford, to petition Parliament to restrict the hours of labour for children in mills and factories, drew an afflicting picture of the sufferings of the little victims:—"Take, then, a little captive, and I will not picture 'fiction' to you, but I will tell you what I have seen. Take a little female captive six years old; she shall rise from her bed at four o'clock in the morning of a cold winter's day; but before that she wakes, perhaps half a dozen times, and says, 'Father is it time? Father, is it time?' And at last, when she gets up, she feels about in the dark for her clothes, and puts her little bits of rags upon her weary limbs—weary with the last day's work; she trudges onward through rain and snow to the mill, perhaps two miles, or at least one mile and there for 13, 14, 15, 16, 17, or even 18 hours is she obliged to work, with only 30 minutes' interval. (Shame.) The girl I am speaking of died; but she dragged on that dreadful existence for several years. Homewards again at night she would go, when she was able; but many a time she hid herself in the wool in the mill, as she had not strength to go.— (Hear.) But this is not an isolated case. I wish it were."

DISTRESS.—Such is the distress of the times, that at one village church near Nottingham, there are no less than thirty couple, wohse bans have been published thrice, but who hesitate to tie the silken knot, either for want of the means, or for fear of the consequences.

An exchange of presents is taking place between Russia and the Ottoman Porte. A state carriage with six horses taken from the principal studs in Russia, and the beautiful harness of red morocco embroidered in gold, part of the presents destined by the Emperor Nicholas to the Sultan, arrived at Constantinople on the 20th of September. The latter, on being informed of their arrival, offered M. Yermoloff, who is charged with these, presents, a large house on the shores of the Bosphorus near the Sultan's summer palace, where the Turkish authorities are to supply him with every thing necessary. M. Yormoloff has also received from the Sultan a rich snuff box.—*Falmouth Packet.*